

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Ingens Angolæ de Barbaris Deiparæ auxilio parta victoria. nu. 59.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

ingens hujus Tyranni classis post biennium ad Echinadas Indias deleta, ejusque audacia minificè est compressa.

INFIDELIS DIENSEM ARCEM OPPUGNANTES DEIPARA PATROCINIO PROFLIGANTUR.

INGENS ANGOLE DE BARBARIA DEIPARA AUXILIO PARTIVICTORIA.

59] IN Angolæ regione ad oram Africæ sita Lusitani milites in præsijs versantur, complures quoque ex indigenis Æthiopicis cum suis Principibus, seu Regulis Christi fidem susceperunt. Patres verò Soc. Jesu ab anno sal. 1560. quo primum Lusitani eo venerunt, ibi commorari ceperunt, egregiam tum Lusitanis, tum etiam Æthiopicis navantes operam, ad eum ut in literis nostrorum anno 1590. 20. mill. Æthiopicum numeretur, qui nostrorum diligentia Christo erat aggregari, ibi ergo ab anno 1583. Angolæ Rex per suos Ducees innumerabili Æthiopicum militum multitudine bellum bis intulit Lusitanis, in quo Deiparæ patrocinio Christiani numero pauci confertissimi Angolanorum dissipantur, straveruntque exercitus, quomodo autem id factum sit iisdem verbis referam, ex literis annui Societatis nostræ anno 1587. elegantissimo stylo editis à Francisco Bencio, ubi de sede Angolana agit in Provincia Lusitania, ad quam ea spectat, quamvis ad superiores annos, quemadmodum idem Bencius significat, id pertineat. Bis, inquit, hoc anno commissum est prælium, hostesque ejecti, ac repulsi. Quin etiam res accidit omnino mirabilis, Lusitani erant serè ducenti, federatorum Æthiopicum 100. mill. sub signis habebant. Hæc tantula manus tota sexcenta adversariorum millia fudit, fugavitque & quod alioqui incredibile videatur, incruenta prorsus victoria: cuius quidem auctor non immerito creditur Virgo sanctissima, quam præcipua quadam christiani Æthiopes observantia venerantur. Affirmavit opinionem, quod cum magna viginti hostium in nostrorum subsidia, quæ tenebant Æthiopes, de repente irruisset, seque illi ad Duceem Lusitanum recipissent, abjectis oneribus, & si unde ij discesserant, in eodem loco considerunt hostes sæpius, vilioresque omnes sarcinas, ut est gens gazæ audissima diripiunt: ea tamen, in qua erat abdita facta sancta effigies Virginis, quam Lusitanus Prætor semper in expeditionibus habet, quam flexo veneratur genu quotidie precatione adhibita inspectante exercitu, salva propter viam, & integra reperta est, obsecratis, ut videretur.

Magna de iohelibus victoria Deiparæ patrocinio in Lusitanis confecta.

CUM anno reparatæ sal. 1546. Mamudij Cambayæ Regis in India potentissimi ingentes copiarum externorum, & selectorum militum 20. mill. (præter Gozaratas, & Indos milites indigenas, quorum major erat numerus) omni armorum, & telorum genere instructissimi Sophare primum, illo autem in bello exuncto, Rumeane ejus filio totius exercitus Duce, Diem Lusitanorum arcem præfecto Joanne Mascarenia acri obsidione septimum jam mensem cingerent, eamque æneis tormentis, aliisque bellicis artibus omni contentione oppugnant: Lusitani verò 250. deinde novocirciter militum subsidio aucti diu tantam bellimoli sustinerent, quibus postea milites 900. & tandem Ioannes Castrius Indiæ Prætor suppeditatus venero. Prætor igitur cum tribus ferme armatorum millibus ea ipsa, qua in Diem Arcem pervenit, die quæ in 11. Novemb. incidit, eruptione facta tantam hostium ferocitiam, ac bellicolorum multitudinem aggredi ausus de eis non minus admirabilem, quam gloriosam victoriam reportavit, quippe ex suis circiter 600. desideratis quatuor millia hostium cum Duce exercitus Rumeane sunt interempta, 600. vivi in ijs Principes, aliquot in potestatem venerunt, reliqui omnes perfligati. Verum id Deiparæ beneficio evenisse apertis indicijs affirmat Massejus lib. 3. Historia rum Indiarum his verbis: Celebritatem hujus victoriae auxere divina miracula, quod hostes ipsimet affirmarent, conferta jam pugna majores aliquod bellistas applicitum quater ignem: Cælo minime pluvio respuisse, & super adiculam arcis apparuisse MVLTEREM Cælesti lumine radiantem, cuius fulgor ita aspicientium oculos, mentesque perstringeret, ut cæci propemodum, neque in ordine ire, neque in unum conglobare se possent, ac tanto superiores numero tamen immutata repente rerum omnium specie, ut in denos Lusitanos pugnaturos singuli viderentur, inde consternationem, & fugam ortam. hæc Massejus.

tiorum, impiorum feminibus, ne illud viderent oculis, quod esset manibus attingere nefas: hæc deinde Imago in castra solemnè pompa reducta, ubi colitur religione maxima, eumque honorem habent, ut ipsius sub umbra præsidij se protegi confidant. Nec vana fides: certè post mobilis illam, atque haud scio, in omnibus seculis unquam auditam victoriam, quam nostri de Angolanis reportarunt, cum duodecies eentena eorum millia profligauerunt exiguo numero, cum fortè quidam Lusitanus ad Regis Urbem delatus, quæsisset de ejus ductore exercituum quid causæ fuisset, cur illa multitudo propè innumerabili, tam parvis copiis cessisset: *Haud, quaquam, inquit ille, Lusitanorum arma metuebamus, quos vel uno spiritu ediffare potuissimus: sed, Fœmina admirabili specie clarissima effulgens in luce, seniorque ejus comes flammeum vibrans gladium, qui conspiciebatur ante signa suspensis medio aëre vestigijs, magnam incuscentes spectantibus formidinem alienos terrore animos in fugam dederunt hæc ibi.*

Beneius
Sodalitium
B. Virg.
Angola

Diebus

Virgini
sa
cris
prospe-
re Lusita-
ni: prælia-
sur.

Ethnicus
Rex qui
sa
crum Cru-
ci locum
profana-
rat agra-
valesudo-
ne corripi-
tur.

Nec illud omittendum, quod de sede Angolana per scriptum est in annuis literis, 1590. ab eodem Beneio, ubi inter alia hæc habet. Lusitanorum, inquit, in nostro templo celeberrimum est sodalitium appellatione Manæ Virginis, cui nomen inditum à Victoria, de hac Victoria jam dictum est. Huic Lusitanis, quæ bello prospere eueniunt, referunt accepta. Hic nuncupant vota ad bellum profecturi. Hinc descendunt expiati sacris mysterijs; huc redeunt cum donis vota persoluentes. Quin & ipsamet Dei Matris imaginem religiose ferunt in Castra. Adnotarunt dies omnes, qui sunt consecrati Virgini, fuisse lætos victoria. Itaque nunquam tentare prælium, nisi uni aliquo ex illis diebus constitutum habent, aliter existimare periculum videtur. In stativis ædificaverant temporarium sacellum simulacro Dei Genitricis asservando, quod in discessu, ne profanaretur ab Ethnicis, ferro, flammaque everterunt, Cruce tantum ad loci memoriam relicta. Belli metu liberatus Regulus illius Regionis rupto fœdere per scelus, ac fraudem locum profanavit: sed non tulit impune, morbo oppressus jacuit animum integrum, cum de ejus salute Medici, ac venefici ferè desperassent, agnovit penam peccati. Ergo ad Crucem, quam Lusitani reliquerant, do-pallium mittit, vovetque se imbuendum Christiano ritu, si convalescat. Mitaque res,

sed auctor miraculi Deus, vix famuli ad Crucem munus acule unt, cum valetudo ægro restituta est. Igitur obligatus voto, consecrata legatos destinat ad Prætores, ut se, ac res suas iterum data venia in fidem recipiat, nec multo post adscriptus est à nostris in Christianorum cætum hæc ibi.

VICTORIA NAVALIS DE TURCIS anno 1571. Deipara precibus paria.

Solimus Turcarum Tyrannus, qui anno à Christo nato 1567. in Soliman parentis demortui locum successerat, fœdere quodcum Venetis sub regni initium pepigerat, per summam perfidiam rupto, diuturnis majorum suorum victorijs elarus Cypro armorum vi iisdem Venetis anno 1570. adempta, tuoque domino adjecta, Christianorum cervicibus imminabat, quare ingentem classato militibus, tormentis, omnique bello apparatu instructissimam per tuos Duces anno 1571. eduxerat, in qua Turcæ Christiani nonnisi hostes perpetui, atque infensissimi suis viribus numquam præfidentes, acres ad pugnam contra Christianorum classem fœdere Pij V. Pont. Max. Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici, & Republicæ Venetorum coactam ferebantur, illud fatuum rati, quod anno 1537. ad Actacum promontorium (quod Præviam vocant Octavij Augusti victoria celeberrimè) e venerat, cum Christianorum classis ex simili fœdere Pauli III. Pont. Caroli V. Imperatoris, & Venetorum comparata parum felici successu in oculis Turcæ classis, cui præerat Hadriadenus Barbarossa pugnam detestantur, ac veluti in fugam acta recessit. Cæterum in præsentibus bello res seorsus accidit Deo optimo per Deiparæ preces, ut dicemus nostrorum comatibus favente. Etenim Christiani in hac Navali pugna, qua ab Octavij Augusti tempore majorem Mare Mediterraneum minime vidisse fertur, non minus gloriosam, quam ingentem, & cunctis seculis memorabilem de immanissimis Christianæ fidei hostibus victoriam reportarunt. nam eodem anno 1571. die 7. mensis Octobr. quæ in primam ejusdem mensis Dominicam incidit, nostra classis ad Echinadas Insulas Turcicæ occurrit, & commisso inter utramque atrocissimo prælio à sexta hora usque ad vesperam magno utrinque animorum ardore concuss.

Victoria
 de Turcæ
 prælio
 Ma Deipara
 prævia